

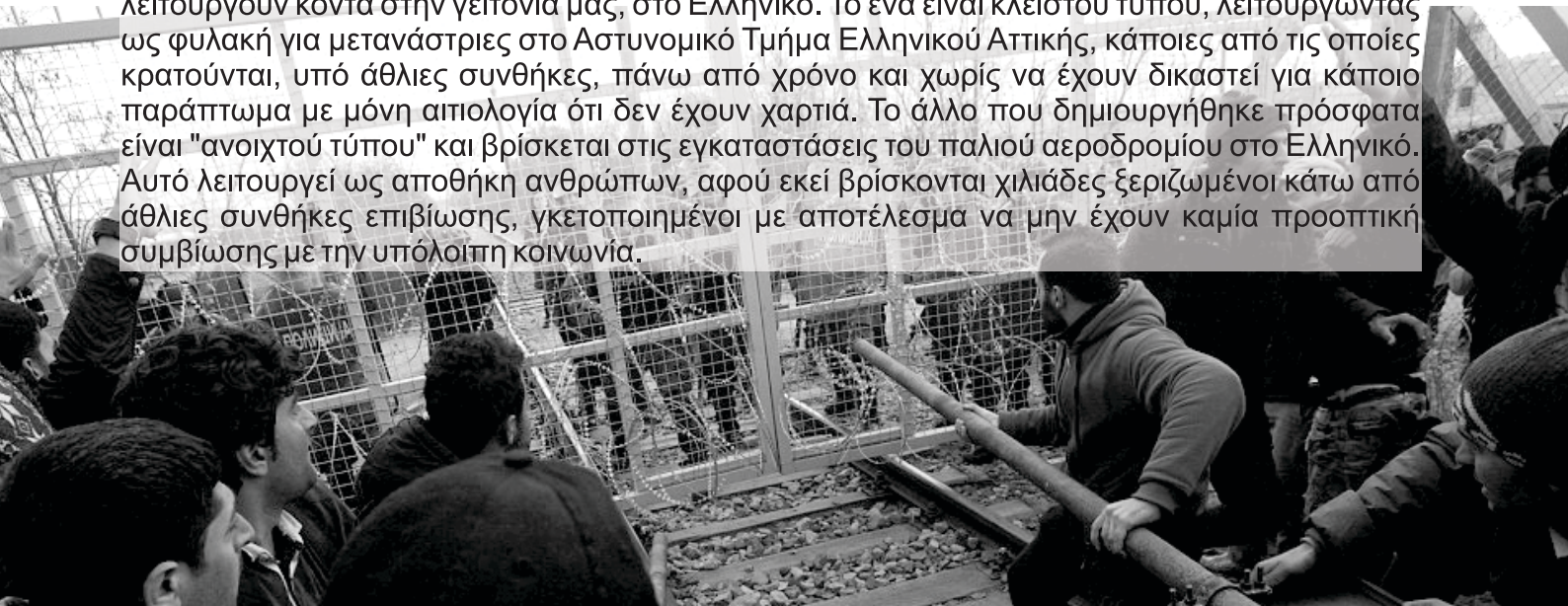
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΞΕΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΑΟΡΑΤΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τα τελευταία χρόνια εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάζονται να μεταναστεύσουν στην Ευρώπη με αποκορύφωμα το καλοκαίρι του 2015, οπότε χιλιάδες ξεριζωμένοι κατέφθαναν στον ελλαδικό χώρο μέσω θαλάσσης. Όσο πιο πολύ γιγαντωνόταν η συνθήκη αυτή, τόσο πιο πολλές χώρες αντιδρούσαν στην "ελεύθερη" μετακίνηση τους. Μία-μία οι πιο αντιδραστικές χώρες άρχισαν να κλείνουν τα σύνορα, ξεκινώντας από τα Βαλκάνια και φτάνοντας μέχρι και το κέντρο της Ευρώπης, την Αυστρία, κλείνοντας την βαλκανική οδό που αποτελεί το πέρασμα στην κεντρική Ευρώπη, όπου και είναι ο τελικός προορισμός των περισσότερων. Ας μην ξεχνάμε ότι πρώτη η Ελλάδα τον χειμώνα του 2012 με Υπουργό Δημόσιας Τάξης τον φασίστα Δένδια, ύψωσε φράχτη 4 μέτρων και μήκους 10 χιλιομέτρων στο πέρασμα του Έβρου και ανάγκασε εξαρχής τους εκατομμύρια ξεριζωμένους να περάσουν την θάλασσα και δεκάδες χιλιάδες από αυτούς να πνιγούν στο Αιγαίο. Αποτέλεσμα αυτού είναι ο εγκλωβισμός τους στην Ελλάδα, η οποία με την σειρά της και με την βοήθεια της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ, περιπολεί τα θαλάσσια σύνορα "κλείνοντας" ουσιαστικά και το πέρασμα αυτό. Ταυτόχρονα αποπειράθηκε να γίνει συμφωνία μεταξύ Ευρώπης-Τουρκίας για την επαναπροώθηση τους με αποτέλεσμα όσοι καταφέρνουν να φθάσουν στα ελληνικά νησιά και δεν τους αποδοθεί άσυλο, να απελαύνονται στην Τουρκία, η οποία τους απελαύνει εκ νέου στις χώρες προέλευσης τους. Άνθρωποι οι οποίοι ρίσκαραν την ζωή τους για να φτάσουν στην Ευρώπη, τους αναγκάζουν να επιστρέψουν στην κόλαση από την οποία προσπαθούσαν να διαφύγουν.

Ο κυριότερος λόγος που όλοι αυτοί οι άνθρωποι αναγκάζονται άμεσα ή έμμεσα να εγκαταλείψουν τον τόπο τους είναι οι στρατιωτικές και οικονομικές επεμβάσεις των "αναπτυγμένων" κρατών συνήθως με πρόσχημα την προστασία των "συμφερόντων" των πιο αδύναμων και την "απονομή δικαιοσύνης". Σε ορισμένες περιπτώσεις οι θρησκευτικοί φανατισμοί που προϋπάρχουν σε κάποιες χώρες οξύνονται ηθελημένα με στόχο την αποσταθεροποίηση των χωρών αυτών, ανοίγοντας έτσι δρόμο στα "πολιτισμένα" κράτη της δύσης και στα αφεντικά που αυτά εξυπηρετούν, να παρουσιαστούν ως μεσσίες που θα δώσουν λύση στο πρόβλημα. Τελικός στόχος τους είναι να απορροφήσουν τους πόρους της εκάστοτε χώρας και να προωθήσουν τις δικές τους επενδύσεις, με σκοπό την μεγιστοποίηση του κέρδους και της κυριαρχίας τους.

Αυτοί που επεμβαίνουν στις χώρες αυτές είτε βομβαρδίζοντας τις είτε εκμεταλλεύοντάς τις οικονομικά, είναι οι ίδιοι που υψώνουν τους φράκτες και πνίγουν ανθρώπους στο Αιγαίο, είναι οι ίδιοι που σηκώνουν το λάβαρο της φιλανθρωπίας. Αυτοί είναι που θα τους χρησιμοποιήσουν ως το πλέον φθηνό εργατικό δυναμικό, αφού πρώτα θα έχουν εξαθλιωθεί απ' όσα έχουν περάσει. Αυτοί είναι που τους φυλακίζουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που τους διαχωρίζουν στα hot-spot ανάλογα με την εθνικότητα τους και την κατάσταση τους και ταυτόχρονα ενισχύουν τα ρατσιστικά ανταντακλαστικά της κοινωνίας σχεδιάζοντας το υποβαθμισμένο μέλλον τους.

Μέρος αυτής της διαχείρισης των μεταναστών είναι και τα δυο στρατόπεδα συγκέντρωσης που λειτουργούν κοντά στην γειτονιά μας, στο Ελληνικό. Το ένα είναι κλειστού τύπου, λειτουργώντας ως φυλακή για μετανάστριες στο Αστυνομικό Τμήμα Ελληνικού Αττικής, κάποιες από τις οποίες κρατούνται, υπό άθλιες συνθήκες, πάνω από χρόνο και χωρίς να έχουν δικαστεί για κάποιο παράπτωμα με μόνη αιτιολογία ότι δεν έχουν χαρτιά. Το άλλο που δημιουργήθηκε πρόσφατα είναι "ανοιχτού τύπου" και βρίσκεται στις εγκαταστάσεις του παλιού αεροδρομίου στο Ελληνικό. Αυτό λειτουργεί ως αποθήκη ανθρώπων, αφού εκεί βρίσκονται χιλιάδες ξεριζωμένοι κάτω από άθλιες συνθήκες επιβίωσης, γκετοποιημένοι με αποτέλεσμα να μην έχουν καμία προοπτική συμβίωσης με την υπόλοιπη κοινωνία.

Ένα από τα πλέον εμετικά στοιχεία της κρατικής διαχείρισης είναι η διάκριση μεταξύ προσφύγων και μεταναστών. Έτσι στοχεύουν στην απομόνωση όσων δεν χρειάζεται, με όχημα την παρανομοποίηση μεγάλου όγκου των μεταναστών, αφού τα κριτήρια του διαχωρισμού αυτού καθορίζονται από την εξουσία δήθεν με βάση της συνθήκες της χώρα προέλευσης τους. Μέσω του διαχωρισμού αυτού καλλιεργούνται τα ρατσιστικά αντανάκλαστικά της κοινωνίας και συνάμα νομιμοποιείται η κρατική βία πάνω στους πλέον "παράνομους" μετανάστες. Αντιλαμβανόμενοι τους ξεριζωμένους ως το πιο καταπιεσμένο κομμάτι της τάξης μας, αρνούμαστε να αναγνωρίσουμε τον διαχωρισμό αυτό, αφού διαβλέπουμε κοινό ταξικό μέλλον, τόσο μεταξύ προσφύγων και μεταναστών όσο και με εμάς.

Όλες οι δομές "φιλοξενίας" πέρα από θέσεις κλειδιά δεν στελεχώνονται από το επίσημο κράτος αλλά από τους παρατρεχάμενους του, τις ΜΚΟ οι οποίες φυσικά χρηματοδοτούνται κυρίως από τα κράτη. Οι εργολάβοι του "ανθρωπισμού" που πολλές φορές λειτουργούν ακόμα και με τζάμπα προσωπικό, (αφού όλα γίνονται για ένα "καλό σκοπό"...) βρίσκονται σε αγαστή συνεργασία με το κράτος και ακολουθούν την πολιτική του, για αυτό άλλωστε είναι και οι μόνοι που έχουν πρόσβαση ακόμα και στα κλειστά κέντρα κράτησης. Επομένως οι ΜΚΟ όχι μόνο δεν δίνουν λύση στο πρόβλημα, αλλά είναι στην συντριπτική τους πλειοψηφία κομμάτι του ίδιου του προβλήματος. Είναι απλά άλλη μία ευκαιρία να απορροφήσουν κονδύλια και χρηματοδοτήσεις πάνω στην τλαιπωρία και τον πόνο των ξεριζωμένων και στην δουλειά των εθελοντών.

Αναγνωρίζοντας τον εαυτό μας στο ίδιο μέρος του οδοφράγματος με τους ξεριζωμένους, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε δίπλα τους και να συμπορευθούμε μαζί τους στον αγώνα για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια, ενάντια στην λογική της επαγγελματικής ενασχόλησης και του εθελοντισμού, στηριζόμενοι στις πλάτες μας και όχι σε ευρωπαϊκά κονδύλια και διασυνδέσεις, έχοντας μοναδικό όφελος το συμφέρον της τάξης μας. Χιλιάδες μετανάστες εναντιώνονται στον εξευτελισμό της ύπαρξης τους, μπλοκάροντας εθνικές οδούς, κάνοντας καθιστικές διαμαρτυρίες, απεργίες πείνας ακόμη και εξεγέρσεις μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ανά την Ελλάδα. Για μας είναι αυτονόητο ότι θα αγωνιζόμαστε μαζί τους, δημιουργώντας ισότιμες σχέσεις αλληλεγγύης, με σεβασμό στην διαφορετικότητα, καταργώντας στην πράξη τα ρατσιστικά κατάλοιπα της κοινωνίας που διασπάνε τους εκμεταλλεζόμενους. Το σκεπτικό αγώνα αυτό γίνεται ήδη πράξη μέσα από τις ολοένα και περισσότερες αυτοοργανωμένες κινήσεις αλληλεγγύης ανά την επικράτεια, μέσα από τις δομές φιλοξενίας σε νέες καταλήψεις στέγης ή και σε προϋπάρχοντα καταληψιακά εγχειρήματα, μέσα από τη συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης και την ετοιμασία-παροχή γευμάτων, αλλά και μέσα από τις διαδηλώσεις και τη συλλογική διεκδίκηση για αξιοπρεπή ζωή και ελεύθερη μετακίνηση για όλους. Και όλες αυτές οι πράξεις αγώνα γίνονται ακόμα πιο δυναμικές με την ενεργή συμμετοχή των ίδιων των μεταναστών σε αυτές. Ο αγώνας αυτός είναι κομμάτι του ευρύτερου κοινωνικό-ταξικού πολέμου ενάντια στην φτώχεια, τον πόλεμο, τον ρατσισμό και την συνολική υποτίμηση των ζωών μας, που μας επιβάλλεται από τους κάθε είδους εκμεταλλευτές. Ο αγώνας αυτός είναι κομμάτι του πολέμου ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, ενάντια στην εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΦΡΑΧΤΕΣ, ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΡΟΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

αναρχική συλλογικότητα

απόπυρα

στην Ηλιούπολη

apopyra@espiv.net - apopyra.espivblogs.net